

سیستم انتخاباتی آمریکا

سیستم انتخاب ریاست جمهوری آمریکا مانند رژیم سیاسی این کشور در دنیا منحصر بفرد بوده و گزینش رئیس جمهور این کشور نه در طی انتخابات ساده بنحویکه در کشورهای جهان انجام میگیرد بلکه به ترتیب پیچیده تری صورت میگیرد. در اصل، سیستم انتخابی ریاست جمهوری آمریکا مستقیم نبوده بلکه انتخاب رئیس جمهور در طی انتخابات دودرجه ای عملی میگردد. تشخیص انتخابات مستقیم از انتخابات دودرجه ای و یا غیر مستقیم در اینست که در انتخابات مستقیم نمایندگان سیاسی و یا رئیس جمهور ضمن انتخابات عمومی مستقیماً از طرف عموم رأی دهندگان تعیین میشوند در صورتیکه در انتخابات دودرجه ای یا غیر مستقیم گروه واسطه ای بین مردم (عموم رأی دهندگان) و نمایندگان سیاسی (رئیس جمهور یا سناتورها) وجود دارد. در این سیستم انتخاباتی رهبر سیاسی کشور مستقیماً از طرف ملت انتخاب نمیشود و گزینش او در اثر مداخله گروهی رأی دهنده خاص که در طی انتخابات عمومی از طرف مردم انتخاب گشته اند عملی میگردد. عبارت بهتر مردم در طی انتخابات عمومی گروهی نماینده را انتخاب مینمایند و با آنها مأموریت میدهند تا رهبر سیاسی را تعیین نمایند. منتخبین مذکور که بنام رأی دهندگان در انتخابات ریاست جمهوری معروفند پس از دریافت این مأموریت بنوبه خود با انتخاب رئیس جمهور و یا نمایندگان سیاسی دیگر مردم میپردازند.

انتخاب رأی دهندگان بر رئیس جمهوری از طرف عموم مردم درجه اول انتخابات و انتخاب رئیس جمهور از طرف رأی دهندگان فوق درجه دوم انتخابات را تشکیل میدهد.

حال اگر سیستم انتخاباتی ریاست جمهوری آمریکا را مورد دقت و مطالعه بیشتری قرار دهیم متوجه خواهیم شد که انتخابات رئیس جمهور در این کشور از آغاز تا پایان سه مرحله متوالی را طی کرده و بعضی از این مراحل سه گانه نیز بنوبه خود بچند مرحله فرعی تقسیم میگردد. ما مراحل سه گانه مذکور را در زیر باختصار تشریح مینمائیم:

۱- تعیین کاندیداهای ریاست جمهوری مرحله اول انتخابات ریاست جمهوری آمریکا را تشکیل میدهد (البته تعیین کاندیدا خود در دو مرحله انجام میگردد). طبق قوانین انتخاباتی آمریکا احزاب سیاسی این کشور دارای اختیارات قانونی برای تعیین و معرفی کاندیدا در انتخابات ریاست جمهوری و پارلمانی فدرال و ایالتی میباشد و تنها احزاب قانونی میتوانند در انتخابات فوق الذکر کاندیدا معرفی نمایند. بنابراین داوطلبی در انتخابات آزاد نبوده و معرفی کاندیدا در انتخابات منحصر باحزاب قانونی در این کشور میباشد.

برای روشن شدن قضیه باید متذکر شد که در آمریکا عملاً احزاب جمهوریخواه و دمکرات زندگی سیاسی این کشور را بانحصار خود در آورده و در اثر قدرت مالی و سیاسی خود باحزاب کوچک اجازه فعالیت نمیدهند. مسئله ای که شاید اکثر خوانندگان از آن آگاهی

ندارند اینستکه در آمریکا صد حزب یعنی پنجاه حزب جمهوریخواه و پنجاه حزب دمکرات مستقل وجود دارد. هر کدام از ایالات پنجاه گانه آمریکای شمالی حزب جمهوریخواه و حزب دمکرات خود را داشته و احزاب جمهوریخواه و دمکرات هر کدام از ایالات مختلف نسبت بیکدیگر از استقلال کامل برخوردارند. فعالیت‌های سیاسی احزاب پنجاه گانه دمکرات و احزاب پنجاه گانه جمهوریخواه عموماً در موقع انتخابات اعضای کنگره‌های ایالتی، فرمانداران و اعضای کنگره فدرال (سناورها و اعضای مجلس نمایندگان) در سطح ایالات انجام میگردد. دخالت سیاسی احزاب مذکور در سطح فدرال را باید فقط در طی انتخابات ریاست جمهوری که هر چهار سال یکبار تجدید میگردد ملاحظه نمود. در موقع تجدید انتخابات ریاست جمهوری احزاب پنجاه گانه جمهوریخواه از یک طرف و احزاب پنجاه گانه دمکرات از طرف دیگر بتشکیل یک کنگره پرداخته و خط مشی سیاسی خود را برای چهار سال آینده و کاندیداهای خود را برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری و معاونت ریاست جمهوری تعیین مینمایند. کنگره دو حزب جمهوریخواه و دمکرات از نمایندگان احزاب ایالتی تشکیل میگردد. طرز گزینش نمایندگان احزاب ایالتی برای شرکت در کنگره فدرال در تمام ایالات یکسان نبوده و در هر ایالت نمایندگان احزاب بطریق خاصی برگزیده میشوند. در بعضی از ایالات نمایندگان احزاب ایالتی برای شرکت در کنگره فدرال در طی انتخابات مقدماتی عمومی انتخاب میگرددند. انتخابات مقدماتی که عبارت از انتخاب مستقیم کاندیدا از طرف عموم رأی دهندگان میباشد در ایالات متحده آمریکا سه گروه زیر تقسیم گشته و در هر کدام از ایالات این کشور یکی از آنها مورد استفاده قرار میگیرد: انتخابات مقدماتی بسته، انتخابات مقدماتی باز و انتخاب مقدماتی غیر طرفدار.

در انتخابات مقدماتی بسته رأی دهنده مجبور با اعلان عضویت و طرفداری خود از یکی از احزاب میباشد. در موقع انتخابات فرعی در سیستم انتخاباتی بسته رأی دهنده باید رسماً عضویت و یا طرفداری خود را از حزب جمهوریخواه و یا دمکرات اعلام دارد. پس از ثبت نام شرکت کنندگان در انتخابات بعنوان عضو یا طرفدار یکی از دو حزب سیاسی رأی دهنده تفرقه انتخاباتی دریافت میدارد. بر روی تفرقه مذکور اسامی داوطلبان حزب برای احراز عنوان کاندیدائی در انتخابات آینده ثبت گردیده و رأی دهندگان در موقع اخذ آراء با قرار دادن علامت (X) در مقابل نام اشخاصیکه از نظر آنها شایسته کاندیدائی در انتخابات عمومی آینده میباشدند کاندیداهای حزب خود را بر میگزینند. در پایان انتخابات فرعی داوطلبانیکه اکثریت آراء رأی دهندگان را بدست آورده‌اند بعنوان کاندیداهای رسمی حزب برای شرکت در انتخابات عمومی آینده از طرف حزب معرفی میگرددند.

در انتخابات مقدماتی باز، رأی دهنده مجبور با اعلان عضویت و یا طرفداری از هیچ حزبی نمیشود. در این سیستم انتخاباتی تفرقه‌های انتخاباتی احزاب جمهوریخواه و دمکرات در اختیار رأی دهنده گذارد میشود و رأی دهندگان در موقع گزینش افرادی که میبایستی بعنوان

کاندیدا در انتخابات عمومی شرکت نمایند تعرفه مورد نظر خود را مورد استفاده قرار میدهد. در انتخابات مقدماتی غیرطرفدار لیست اسامی افرادی که داوطلب احراز عنوان کاندیدائی برای شرکت در انتخابات عمومی آینده میباشند در اختیار رأی دهندگان گذارده میشود. عضویت و یا طرفداری اشخاص فوق از احزاب جمهوریخواه و یا دمکرات بر روی لیست ثبت نگردیده است. رأی دهندگان با آزادی کامل از بین افراد مذکور کسانی را که شایسته برای شرکت در انتخابات عمومی آینده بعنوان کاندیدا میدانند انتخاب نموده و بآنها رأی میدهند. در این سیستم انتخاباتی داوطلبانیکه اکثریت آرای رأی دهندگان را بخود تخصیص میدهند بعنوان کاندیداهای رسمی از طرف احزاب برای شرکت در انتخابات آینده معرفی میگردند. (انتخابات فرعی غیرطرفدار از نفوذ احزاب در زمینه معرفی کاندیدا در انتخابات عمومی کاسته و انتخابات عمومی يك مرحله ای را با انتخابات عمومی دو مرحله ای تبدیل مینماید).

نمایندگانیکه بطرف فوق برای شرکت در کنگره انتخاب میگردند موظف میباشند که قبل از گزینش آنها از طرف حزب بعنوان کاندیدا در انتخابات فرعی و در طی مبارزات انتخاباتی اعلام نمایند که در موقع تشکیل کنگره از کدام يك از شخصیت هائیکه برای نامزدی از طرف حزب خود بعنوان کاندیدای ریاست جمهوری تلاش مینمایند رأی خواهند داد.

در ایالات دیگر آمریکای شمالی نمایندگان احزاب ایالتی برای شرکت در کنگره فدرال هر کدام از گروههای سیاسی جمهوریخواه و دمکرات از طرف کمیته های حزبی تعیین می گردند. در طی ده سال گذشته تحولاتی در طرز گزینش کاندیداهای ریاست جمهوری احزاب دمکرات و جمهوریخواه برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری بوقوع پیوسته که دارای اهمیت خاصی بوده و تا اندازه ای انتخاب کاندیداهای ریاست جمهوری را از انحصار احزاب سیاسی خارج میسازد. تحول فوق در ایستگاه در طی سالهای اخیر در برخی از ایالات آمریکای شمالی معمول گشته که کاندیدای هر کدام از گروههای سیاسی برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری مستقیماً در طی انتخابات فرعی عمومی از طرف مردم این ایالات از بین شخصیت هائیکه برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری بعنوان کاندیدا تلاش مینمایند برگزیده میشوند. هر چند که روش گزینش فوق هنوز در سراسر آمریکا معمول نگشته کنگره های احزاب جمهوریخواه و دمکرات مجبور میباشند در موقع تعیین کاندیداهای خود برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری تصمیم رأی دهندگان را در نظر گرفته و شخصیتی را بعنوان کاندیدا برگزینند که از پشتیبانی اکثر رأی دهندگان برخوردار باشد. در صورتیکه روش فوق در آمریکا عمومیت یابد احزاب سیاسی این کشور انحصار خود در تعیین کاندیداهای ریاست جمهوری را ازدست خواهند داد و رژیم سیاسی آمریکا بیک رژیم دموکراتیک مستقیم تبدیل خواهد شد.

تعیین نمایندگان شرکت کننده در کنگره احزاب در سطح فدرال مرحله اول گزینش

کاندیداهای ریاست جمهوری هر حزب و تشکیل کنگره احزاب و انتخاب کاندیداهای رسمی آنها برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری مرحله دوم گزینش کاندیدای هر حزب را تشکیل میدهد.

مرحله دوم انتخابات ریاست جمهوری با گزینش رأی دهندگان در انتخابات ریاست جمهوری آغاز میگردد. در طی این انتخابات که از ۱۸۸۷ سال در دومین دوشنبه ماه نوامبر برگزار میگردد ملت آمریکا در طی انتخابات عمومی مستقیم و طبق سیستم رأی جمعی گروهی را بعنوان رأی دهنده در انتخابات ریاست جمهوری تعیین مینمایند. گزینش رأی دهندگان فوق در سطح ایالات بطریق زیر انجام میگردد. در هر ایالت هر کدام از احزاب ایالتی عده‌ای را بعنوان کاندیدا برای شرکت در انتخابات عمومی ریاست جمهوری تعیین مینمایند. تعداد کاندیداهای هر حزب در سطح هر ایالت طبق قانون اساسی آمریکا نایستی از تعداد نمایندگان مجلس نمایندگان و سناتورهای آن ایالت تجاوز نماید. سناتورها و نمایندگان مجلس نمایندگان آمریکا نمیتوانند در این انتخابات بعنوان کاندیدا شرکت نمایند. کاندیداهای فوق مکلفند که در صورتیکه از طرف مردم انتخاب گردند در مرحله سوم انتخابات ریاست جمهوری بکاندیدای ریاست جمهوری حزب خود رأی دهند. پس از معرفی بعنوان کاندیدا از طرف احزاب افراد فوق هر کدام بنام حزب و کاندیدای ریاست جمهوری حزب خود مبارزات انتخاباتی را در سطح هر ایالت آغاز مینمایند. رهبری مبارزات فوق بعهده کاندیدای ریاست جمهوری هر کدام از احزاب میباشد. در روز موعود (دومین دوشنبه نوامبر) عموم رأی دهندگان در سراسر آمریکا پای صندوقهای رأی رفته و بانتخاب نمایندگان خود برای شرکت در دور سوم انتخابات ریاست جمهوری میپردازند. نمایندگان فوق عموماً از بین کاندیداهای معرفی شده از طرف احزاب رقیب برگزیده میگرددند. در پایان این انتخابات عموماً کاندیدای ریاست جمهوری حزبی پیروز اعلام میگردد که تعداد منتخبین حزب او بیش از منتخبین حزب رقیب باشد. عملاً در موقع شرکت و انتخاب نمایندگان حزب پیروز رأی دهندگان بکاندیدای ریاست جمهوری حزب مذکور رأی میدهد زیرا منتخبین هر حزب مکلف برای دادن بکاندیدای ریاست جمهوری و معاونت ریاست جمهوری حزب خود میباشدند. در برخی از ایالات منتخبین هر حزب قانوناً مجبور برای دادن بکاندیدای ریاست جمهوری حزب خود میباشدند.

سومین و آخرین مرحله انتخابات ریاست جمهوری در دومین دوشنبه ماه ژانویه سال بعد برگزار میگردد. در این روز منتخبین حزب اکثریت (پیروز) در طی مراسمی بکاندیدای ریاست جمهوری و معاون او رأی داده و آنها را قانوناً بعنوان رئیس جمهور و معاون ریاست جمهوری انتخاب مینمایند. این مرحله از انتخابات ریاست جمهوری که انتخابات قانونی ریاست جمهوری و معاونت ریاست جمهوری را تشکیل میدهد يك حالت تشریفاتی بخود گرفته و عملاً افکار عمومی آمریکا و بین‌المللی آنرا فراموش کرده است.